

Eigentijds **EcoZeN** Netwerk

EcoZeN is werken aan je zelf en de aarde
voor een betere toekomst

Nieuwsbrief augustus 2019

Beste belangstellende,

Jawel, we hebben een keuze gemaakt wat betreft de locatie van het Eigentijds Festival in 2020 en 2021. Je zult het lezen in onderstaand verhaal. Verder een anekdote, een oproep en een kleine impressie van het zeer geslaagde kinderfestival door middel van een paar foto's. De meeste foto's zullen in de loop van volgende maand geplaatst worden op de website van het kinderfestival.

Veel lees- en kijkplezier!

Met vriendelijke groet,
Bewoners en participanten

Eigentijds Festival

We hebben een onvoorstelbaar druk zomerseizoen achter de rug, dat al begon met de voorbereidingen begin mei voor het Eigentijds Festival in Vierhouten en het festival zelf, tot en met het Kinderfestival eind augustus op de terreinen van Ecolonie. Meer gasten dan ooit vonden ook hun weg naar Ecolonie. De consequentie was echter dat we tot onze spijt dit jaar veel mensen in met name de drukke hoogseizoenweken (eind juli/begin augustus) hebben moeten teleurstellen met de mededeling dat we vol zaten.

Desalniettemin is het een zeer harmonieus seizoen geweest zonder noemenswaardige spanningen. Die hadden gemakkelijk kunnen optreden, omdat tijdelijke en permanente bewoners en participanten enorm hard gewerkt hebben en de grenzen van hun kunnen hebben opgezocht. Dat was nodig, want voor het eerst moesten we constateren dat er te weinig participanten waren die zich hadden aangemeld voor de 2 hoogseizoen maanden. Een gevolg van de invloed van de lage werkloosheid in Nederland, waardoor veel jongeren gemakkelijk een relatief goed betaald baantje vonden.

Nu eind augustus, gaan we met een vaste groep mensen (27) het najaar in, naast de tijdelijke participanten die hier kort verblijven. In oktober beginnen we met de evaluatie van het seizoen, en vooral wat het voor ons heeft betekend dat het festival dit jaar in Vierhouten heeft plaats gevonden. De impact (belasting) op een relatief kleine groep 'trekkers' om het daar te houden was namelijk heel groot. Dat is ook de reden, samen met een paar andere, die inhoudelijk van aard zijn, dat we hebben besloten om het

festival volgend jaar weer hier op de terreinen van Ecolonie te houden.

Echter met het vooruitzicht dat in 2021 het festival weer gehouden wordt in Vierhouten. Op die wijze willen we kijken of we een 'om en om' ritme kunnen creëren; het ene jaar in Frankrijk en het andere in Vierhouten. Dit laatste is overigens alleen mogelijk als we met de Paashevelgroep weer goede voorwaarden kunnen realiseren, alsmede de juiste data kunnen vinden, om het daar te houden. En, een niet onbelangrijk gegeven, er in het tussenliggende jaar niet een andere groep in Vierhouten een soortgelijk festival meent te moeten houden.

Een datum voor 2020 hebben we reeds bepaald: het Eigentijds Festival wordt gehouden van zaterdag 4 tot en met zaterdag 11 juli op de terreinen van Ecolonie. Een datum voor het festival in 2021 in Vierhouten moeten we nog bepalen.

Iedereen die bij de slotceremonie in Vierhouten was heeft kunnen zien dat, toen gevraagd werd voor welke plek men voorkeur had, behalve dat natuurlijk de voorstanders voor Vierhouten hun hand opstaken, er ook een relatief grote groep was die kenbaar maakte dat Frankrijk hun voorkeur had. Daaronder veel workshopleiders die de laatste jaren hebben gemerkt dat begrippen als verdieping, verbinding en samen zijn, veel beter tot hun recht kwamen in de week in Frankrijk. Belangrijk gegeven ook voor ons, omdat we met name door die argumenten ook meer recht doen aan onze visie. En we kunnen het niet genoeg benadrukken: we willen veel mensen op die wijze graag laten kennismaken met de bijzondere plek die Ecolonie genoemd mag worden. Een 'eiland van de toekomst', in spirituele en ecologische zin. Begrippen die op deze plek onlosmakelijk wat betreft vorm en inhoud met elkaar zijn verbonden (EcoZeN). Niet in de laatste plaats door de geestelijke/spirituele intenties en daadkrachtige inzet van zo velen. Daardoor is er een energieveld ontstaan, een morfogenetisch veld, wat de geest ademt van duurzaamheid, gemeenschapszin en creativiteit, die je nergens in West Europa op deze schaal en in deze vorm aantreft. In die zin is het houden van het festival op onze terreinen alleen maar logisch. Als je het eens hebt meegemaakt en je weerstanden, van welke aard dan ook loslaat, zul je dat alleen maar kunnen beamen,

net als degenen die beiden hebben meegemaakt, die dat zo duidelijk kenbaar maakten. Desalniettemin hebben we groot respect voor diegenen die zo houden van het festival in Vierhouten. Hen willen we dus ook tegemoet komen door zoals geschreven, de locatie af te wisselen. De festivals in Vierhouten en Ecolonie vergelijken is als het vergelijken van appels en peren. Beide behoren tot de categorie fruit (en daar houden wij zeker van) en het is aan een ieder om zijn of haar voorkeur kenbaar te maken.

Mocht je nog vragen hebben over onze keuze dan kun je die sturen naar info@eigentijdsfestival.nl

Eigentijds Kinderfestival 2019

Tijdens de openingsceremonie in Vierhouten verscheen daar Vrouw Holle uit de bossen van Vierhouten. Zij verbleef tijdens het festival in de Zonnehal en nam tijdens de afsluitende ceremonie weer afscheid, om op te lossen in de natuur rondom het festivalterrein. Foto's in de juli nieuwsbrief lieten deze prachtige creatie zien van Petro v.d. Pas. Tijdens het kinderfestival dook ze plotseling weer op, om tijdens het kinderfestival een prachtige plek te krijgen aan de buitenmuur van het Château. Nu heette ze niet Vrouwe Holle, maar Tara. De Grote Moeder verschijnt onder diverse namen en gedaantes aan ons. Het verhaal van Tara werd verteld tijdens de openingsceremonie van het kinderfestival. Tijdens de afsluitende ceremonie nam ze weer afscheid om te verdwijnen in de uitgestrekte bossen rondom Ecolonie. De volgende dag zagen we een meisje dat een bloemenkrans had gemaakt om samen met haar oma neer te leggen op de plek waar ze Tara voor het laatst had gezien.

[Lees hier het verhaal van de oma van Sophie aan Petro van der Pas, de creator van Vrouw Holle en Tara.](#)

Tara komt uit de bossen het terrein op.

Openingsceremonie van het Kinderfestival.

Dansende kinderen en volwassenen rondom Tara.

Hoe maak je een vuur.

De workshop clownerie was zichtbaar geslaagd.

Eerst het ijsje tekenen en daarna zelf maken!

Zelf je ijsjes maken...

Leren djembe spelen.

Tara aan de zijgevel van het Chateau.

De bosgeest ontmoette Tara bij het chateau.

Kinderen onder begeleiding van de groepsleiders van de ene workshop naar de andere.

Ontmoeting en afscheid

"Net vertrokken vanuit Ecolonie (Vogezes) waar ik tijdens het eigentijdse kinderfestival heb opgetreden met verschillende theatrale performances, twee dj sets en een grote pop, zweefde er hoog in de blauwe lucht een grote vogel. Inu en ik kwamen naderbij en ik attendeerde mijn zoon Inu Dorian, op de vogel, hij kwam weer in beweging en maakte een grote cirkel, daalde en kwam naderbij. Het bleek een adelaar te zijn en wanneer hij door zou vliegen en ik door zou rijden zouden we elkaar precies kruisen maar ik vertraagde en hij vertraagde en een fractie voordat hij voor me langs zou vliegen, lande hij heel elegant en doelbewust met zijn kop en lijf recht voor mij op het heuveltje rechts van mij langs de weg. Ik passeerde hem heel traag op zo'n 2 meter afstand, hij volgde me, keek me recht in de ogen aan, we hadden contact en direct na het moment dat ik hem passeerde sloeg hij zijn grote vleugels weer op, keerde om en

vloog heen. Ik besepte dat moeder aarde, Tara, of de vrouwe van het woud zoals ik het wezen noem wat ik vorig jaar ontmoette op Ecolonie, op deze wijze afscheid van me nam. Het raakte me diep en ik wist dat mijn taak voor nu volbracht was. Bye bye Ecolonie, mooie mensen, dieren, planten, bomen en natuurwezens. Dankbaar mocht ik de vrouwe dragen, werd ik stem en belichaamde ik haar in woord en vorm."

*Petro van der Pas,
de creator van Vrouw Holle en Tara*

Anekdote

Niet alleen een octopus krijgt een deksel van een potje...

Op de Zilverweide in Ecolonie gebeurde het deze zomer ook en nog meer wonderlijks...

Mijn buurvrouw gilte het uit toen ze ontdekte dat er een muis in haar tent zat. Ik voelde me ietwat schuldig omdat ik me op dat moment bedacht dat ik het brood in de buitentent had laten liggen. Vreemd genoeg bleek dat onaangeroerd maar zag ik wel dat het dekseltje van het potje met de amandelpasta eraf was. Tja, dat kon ik bijna niet gedaan hebben. Het zette me aan het denken en ik werd nieuwsgierig. Hoe kan dit? Ik besloot die avond het potje met amandelpasta opnieuw buiten te laten staan met het deksel erop gedraaid. En ja hoor de volgende ochtend was het deksel wederom van het potje. Wauw wat gaaf! Wie zou zo handig en slim zijn? Na enige tijd zag ik achter mijn tent een eekhoortje door de bomen springen. Ah! Zou het waar zijn en komt het eekhoortje me bedanken voor de heerlijke notenpasta?

Met nog meer opwindning en enthousiasme volgde ik de volgende avond hetzelfde ritueel. Dit keer stond ik vroeg op opdat de pasta door de zon nog niet gladgestreken zou zijn en de sporen uitgewist. En ja hoor weer was het dekseltje eraf en kon ik warempel sporen in het potje zien van pootjes vermengd met grasspietjes. De buurvrouw met de muis ging de volgende dag weg, net als vele anderen. Het laagseizoen was aangebroken en de Zilverweide was bijna weer geheel voor de natuur. Heerlijk om op die krachtplek te mogen staan.

Die avond volgde ik wederom het ritueel met het potje en het dekseltje. Ondertussen ging ik in de tent wat rommelen en lezen totdat ik -ongelofelijk maar waar- het dekseltje van het potje hoorde gaan. Ik gooide mijn tent open en richtte de zaklantaarn op het potje en het leek alsof ik heel eventjes recht in twee kleine oogjes keek. Dat maakte me nog enthousiaster en ik besloot buiten in het donker onder de sterrenhemel te gaan zitten wachten met mijn zaklantaarn in de aanslag. Ik heb het dekseltje er weer opgedraaid en wachtte en genoot van de nacht. Tot het weer gebeurde. En weer was het dekseltje van het potje. Blijkbaar was het diertje gewend aan mijn aanwezigheid en durfde ze in mijn bijzijn van het potje te smullen. Het gebeurde nog eens en telkens kon ik niet veel zien van het beestje. Het potje raakte steeds een beetje leger. Ietwat teleurgesteld gaf ik het op en besloot ik te gaan slapen nadat ik het dekseltje weer op het potje had gedraaid.

Het verbaasde me niet meer dat de volgende ochtend het dekseltje weer van het potje was, maar gek genoeg kon ik dit keer het dekseltje aanvankelijk niet meer vinden! Bizar.

Een stukje van het potje vandaan vond ik het dekseltje in een holletje in de grond. Ongelofelijk! Het diertje had het blijkbaar meegenomen naar haar holletje omdat ze er blijkbaar schoon genoeg van had dat telkens het dekseltje op het potje was gedraaid als ze kwam. Door het naar haar holletje te slepen, kon dat niet meer gebeuren. Wat een ongelofelijk slim dier en zo klein!

Maar welk diertje is het? Een mol kan het niet zijn, er waren geen molshopen, misschien een relmuis omdat die een ondergronds holletje heeft en noten eet en heel slim is. De eekhoorn is het niet geweest..., maar misschien heeft ie toch ook een beetje mee mogen smullen. Ik ben dankbaar dat ik dit wonderlijks tijdens mijn geweldige verblijf op Ecolonie heb mogen beleven.

Moniek Scholtens

Geleiachtige bollen in het zwemmeer op Forge Neuve

Veel gasten vroegen zich af wat die geleachtige bollen wel niet waren die dreven op de oppervlakte van het zwemmeer op Forge Neuve, en zich hechtten aan de muur. In een meer in Friesland zijn deze bollen ook waargenomen en de Leeuwarder Courant schreef er het volgende over: Ze worden

zowel drijvend gezien als op de bodem. Het blijkt te gaan om het waterzakmosdiertje. Het waterzakmosdiertje is een van oorsprong Noord-Amerikaanse exoot. Daar worden ze 'The Blob' genoemd. Ze komen alleen voor op plekken waar de waterkwaliteit zeer goed is. Ondanks dat ze er uitzien en voelen als kwallen, zijn ze onschuldig. Ze zijn dan ook niet schadelijk voor de gezondheid; zwemmen is ondanks de mosdiertjes gewoon mogelijk.

Oproep

Programmeur en websitebeheerder Omdat we op onze vorige oproep in de maart nieuwsbrief geen reactie hebben gehad, nu opnieuw het bericht dat we op zoek zijn

naar:

- een PHP programmeur & webdeveloper
- iemand die Symfony beheerst voor onderhoud en programmeren van ons administratiesysteem en website
- iemand die Drupal CMS beheerst
- iemand die hosting- en provider zaken doet.

We hebben meerdere websites, vandaar meerdere vaardigheden die we zoeken. Het is een taak die in eerste instantie onderhoud van bestaande systemen betreft en ook kleine aanpassingen in de programmatuur van programma's of websites. Een onkostenvergoeding behoort tot de mogelijkheden. Voor meer informatie en/of aanmelden, stuur je een email aan johan@ecolonie.eu

Speciale week

Tijdens de eerste week van oktober hebben we weer een week waar we op onze terreinen bomen snoeien en rooien. Heb je zin om mee te werken en kun je fysiek het een en ander aan, dan heten we je van harte welkom. Wil je meer weten of je opgeven, neem dan contact op met johan@ecolonie.eu

Deze e-mail werd verstuurd aan:

Stel je geen prijs meer op post van ons, klik dan op de link onder deze e-mail om je uit te schrijven.

Vind ons op Facebook

- [EColonie](#)
- [Eigentijds Festival](#)
- [Eigentijdse Winkel](#)

Powered by YMLP.com